

Redaksjonelt

Når dette nummeret publiseres har Norsk Antropologisk Forenings årskonferanse nettopp blitt avholdt i Bergen. Temaet, *maktens metamorfoser*, slår fast maktens gjennomgripende, allestedsnærværende karakter. Dette karaktertrekket gjør kanskje makt vanskelig å avgrense analytisk, men bringer på en fruktbar måte oppmerksomheten mot opplevelsesnære aspekter ved politiske beslutninger, institusjonelle føringer og intenderte som uintenderte konsekvenser av handlingsvalg. Et slikt perspektiv kan også med fordel anvendes for å forstå sider ved sosialantropologien som et praksisfelt.

Sosialantropologien har en egen faglig identitet som springer ut av fagets forankring i feltarbeid og deltagende observasjon. Denne tilnæringsmåten gir mye til dem som anvender den – den gir en unik mulighet til å produsere erfaringsbasert kunnskap av stor relevans. En ting blir likevel mer og mer tydelig: Denne metoden krever også noe tilbake av den som bruker den. I bytte for rike personlige erfaringer, unikt vitenskapelig materiale, publikasjonsmuligheter og annet, betaler vi med vår tid.

Fordi vi studerer komplekse fenomener på en måte som gjør at vi må utsette oss for opplevelsen av disse fenomenene for å kunne vite noe om betydningen av de sammenhenger de inngår som en del av, kommer vi oftere enn mange andre fagmiljøer til å produsere ny og uventet kunnskap. Og det har vi all grunn til å være stolte over! Men som sagt, vår metodiske tilnærming krever lange feltfeltarbeid, og denne prak-

sis er i økende grad utfordret av effektiviserings rasjonalitet.

I denne situasjonen er det viktig at vi blir bedre til å fremheve det usedvanlig rike kunnskapstilfanget som norsk sosialantropologi er med på å frembringe. Strategier for å bevare og videreføre fagets egenart i møte med nasjonal og internasjonal forskningspolitikk blir blant annet til gjennom de små og store samtaler i de mange fagmiljøene lokalt, men også nasjonalt. Et uttrykt ønske om styrket samarbeid mellom de sosialantropologiske instituttene i Oslo, Bergen, Trondheim og Tromsø har for eksempel foreløpig utkrystallisert seg i et tilbud om nasjonale forskerkurs i nyere antropologisk teori. Vi håper at det norske fagmiljøet som helhet vil nyte godt av flere slike felles tiltak i årene som kommer, og inviterer leserne til å være med på å tenke videre på måter vi alle kan bidra til å styrke vår faglige aktivitet.

Denne utgaven av *Norsk antropologisk tidsskrift* er et dobbeltnummer viet den antropologiske og etnografiske interessen for naturen. En innledning skrevet av Gro Ween og Rune Flikke og sju artikler forholder seg til et klassisk spørsmål: Hvordan kan antropologer fruktbart begrepsfeste og forstå naturen? Bidragsyterne er i hovedsak tilknyttet et faglig nettverk eller miljø forankret i Sosialantropologisk institutt ved Universitetet i Oslo.

I innledningen, kalt «Naturen som praksiser: Natur i nyere norsk antropologi», skisserer Ween og Flikke en bestemt teoretisk posisjon, et

ståsted for en antropologi om naturen som praksiser. I tillegg forklarer de kort bakgrunnen for temanummeret. De sju bidragene som deretter følger, rommer i det vesentlige analyser av et empirisk materiale. Flere av forfatterne fordyper seg i stoff fra Norge – fra data om den norske harejakta til data om etableringen av en ny norsk nasjonalpark. Men ikke alle artiklene er basert på feltarbeid i Norge. Ett av bidragene undersøker i detalj forholdet til naturen blant kvinner på Vest-Grønland, og et annet behandler tenkningen om, og forholdet til, landskapet i en del av dagens Tasmania, en australsk øystat.

Denne utgaven rommer også et instruktivt og tankevekkende bidrag skrevet av Harald Tambs-Lyche, kalt «Fredrik Barths rolle i norsk og internasjonal sosialantropologi». Den 24. august 2008 ble Fredrik Barth utnevnt til æresdoktor ved Universitetet i Bergen. Dagen før utnevnelsen arrangerte Sosialantropologisk institutt ved det samme universitetet et seminar om Barths

bidrag til den norske og internasjonale antropologien. Innledningen til seminaret ble holdt av Tambs-Lyche, og det er denne innledningen (i en noe revidert form) vi har gledet av å publisere her.

Til slutt vil vi informere om noen endringer i tidsskriftets redaksjonelle stab. Redaksjonssekretær Inger-Lise Schwab begynner i ny jobb og etterfølges av Mari D. Bergseth. Vi vil benytte anledningen til å takke Inger-Lise for en strålende innsats og å ønske Mari velkommen som ny redaksjonssekretær! I tillegg vil vi takke vår avtroppende redaktør for bokanmeldelser, Cicilie Fagerlid, for hennes store innsats og engasjement for faglitteraturen, og ønske Harald Beyer-Broch velkommen som tidsskriftets nye redaktør for bokanmeldelser!

God lesning!

Ingjerd Hoëm og Christian Krohn-Hansen